

DE 24 UURS-MOTORRIT

Enkele deelnemers uit de stelling Amsterdam, vóór hun vertrek uit Amsterdam naar den Haag.

De kranige kampioen-wielrenner COR BLEKE-MOLEN, die den geheelen tocht, p.l.m. 500 K.M., per rijwiel heeft meegemaakt.

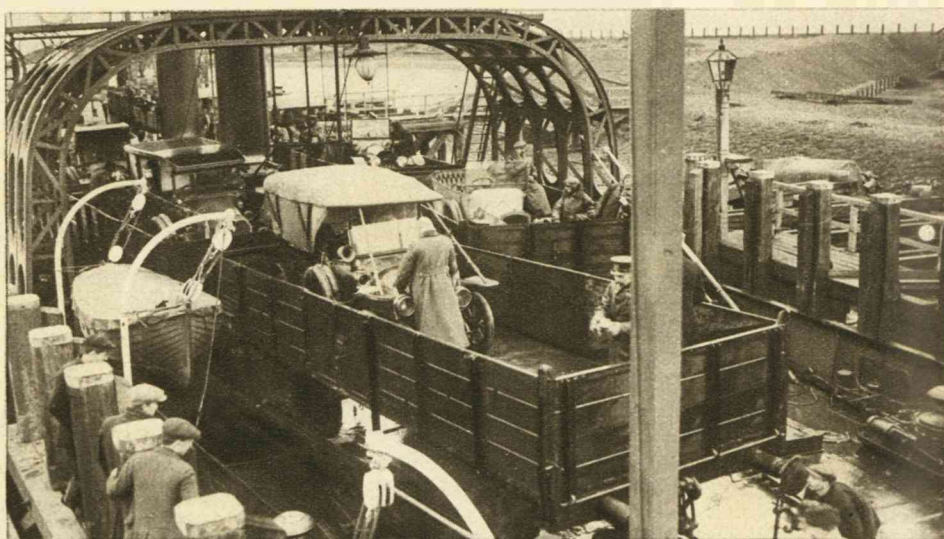

De start aan de Boschbrug te 's-Gravenhage.

De trein, waarop de automobielen en motorrijwielen geplaatst zijn, verlaat de Veerpont te Enkhuizen.

Onder enorme belangstelling heeft de 24 uur-betrouwbaarheidsmotorrit door Nederland plaats gehad en gezien het resultaat, dat van de 56 deelnemers er 24 in den Haag terugkeerden, na het geheele 502 K.M.-lange parcours te hebben afgelegd, kan de tocht als uitnemend geslaagd worden beschouwd.

De aankomst te Enkhuizen.

DE PLAAG

DOOR EEN INFLUENZA-LIJDER

Wat ik hier ga schrijven, is niet oorspronkelijk. Mijn hersens hebben het niet zelf gevonden. Hoe zouden ze het, in den staat waarin mijn lichaam verkeert, ook hebben kunnen vinden! Ik heb 't gelezen en vertel het U na, zooals het behoort.

Want elk verhaal, vol diepe waarheid, verdient naverteld te worden, al zouden ook duizend wetten met kerkerstraffen dreigen als gevolg van inbreuk op auteurs- en vertalingsrechten.

Ik vrees die wetten niet in mijn geval. Oordeelt zelf.

De Daily Mirror vertelt zijn lezers het volgende: Het is waar en heelemaal niet vreemd, dat er geen dokter ter wereld een middel schijnt te willen kennen, dat zijn patienten vrijhoudt van influenza.

Merkt goed op, Panorama-lezers, hoe er een verborgen insinuatie ligt in dezen aanhef.

En als gij dat opgemerkt hebt en begrepen, hoort dan verder.

Er zijn dokters, die u, met groote toewijding, zelfs van influenza zullen genezen, doch wanneer ge, welken arts ook, vraagt hoe men vrij kan blijven van deze plaag, zoodat het lijden en het genezen uit den weg kunnen gegaan worden, wel, dan schudt hij mysterieus het hoofd, zoo geheimzinnig als alleen een dokter het hoofd kan schudden.

Waarom het dan ook begrijpbaar is, dat bij het gros der menschheid de overtuiging inwortelde, dat men zich tegen influenza even weinig kan hoeden als tegen een dwalenden kogel, die over de slachtevelden vliegt.

Daarom is het ook goed, dat ieder menschenkind, zich heel bescheiden zal uitlaten als hij van influenza praat en niet zal grootspreken door te beweren „Influenza, die krijg IK nooit.“

Want zulke bluffers zijn er!

Evenzeer als er in de dagen van die zoo vreeselijke plaag, de pokken, mannen waren, groote sterke kerels, die den geur van speciale kruiden opsnoven en geheimzinnige middeltjes slikten om van de ziekte bevrijd te blijven, die toen de wereld teisterde. Die sterke mannen beweerden eveneens, dat zij daardoor van een aanval

niets te vreezen hadden. Doch zij vielen als slachtoffers, net als de andere stervelingen, in die kwade dagen van weleer.

Boccacio spreekt in een van zijn werken, zoo leerde mij de belezen redacteur van den Daily Mirror (en als hij het mis heeft, lieg ik in commissie), dat menig veelbelovend en jolijtig Florentijnsch jonkman in den morgen vroolijk met zijn vrienden vroegmaalde en in den avond diep in de onderwereld met de schaduwen den avondmaaltijd deelde.

Wat absoluut niet even plezierig is, dat snapt elk lezer, zelfs als hij op dit moment aan influenza lijdt, wat op het snapvermogen sterk belemmerend inwerkt.

„DE EER“.

In het Grand-Theater te Amsterdam gaat met succes Hermann Sudermann's Tooneelspel in vier bedrijven „De Eer“. Hierboven een scène uit de vierde acte.

Zoo onverwacht overviel „De Plaag“ en zoo onverwacht overvalt ook die andere plaag, die van onze dagen is: de influenza.

Daarom waarschuwen wij de grootsprekers en vermanen hen.

Want ieder van ons heeft wel opgemerkt, hoe vele dier kakenblazers tot ons plegen te komen, terwijl je net hersteld bent van je honderdenvijftigsten aanval en je zeggen „wat jammer hè, dat je zoo permanent ziek bent, heusch je kwaal lijkt wel op een eeuwduurende influenza, een voortdurende krankheid.... Ik kan maar niet begrijpen dat je daar nu niets tegen doet. Eet sinaasappelen, drink kwast, neem odol-neusbaden, zuig op formamint-tabletten, ik heb er nooit last van, maar ik neem ook voorzorgsmaatregelen....“

En net als zij met hun zin klaar zijn beginnen zij te

gapen, wrijven over hun neus. En dan.... heeft het kwaad al wortel gevat.

Gapen en het hoofd zwaar voelen. Dat zijn de eerste verschijnselen.

Dan komt dat loodachtige gevoel in lendenen en beenen. En de temperatuurverhoging.

Ik ken geen akeliger object, dan een koortsthermometer. Zoo'n ding komt alleen maar op de proppen, wanneer er iets kwaads dreigt.

En 't is influenza, al wil de grootspreker het niet toegeven. Hij worstelt tevergeefs één heelen dag, gebroken als een afgestorven blad, in de droeve uren van den herfst. Maar daarna moet hij het opgeven. Den anderen dag heeft hij officieel de influenza. Hij ligt te bed.

Wij zullen hem niet bespotten. Hij is er te beklagenswaardig voor. Maar hij had niet zoo moeten pochen. Hij had niet moeten doen alsof hij boven de plaag verheven stond. Hij vroegmaalde in vroolijkheid des geestes en in den avond.... heeft hij duizend kwelduivels in zijn lendenen ter danspartij...

Is het verdedigbaar van deze kwaal zoo erg op te geven, nu er duizenden en duizenden zooveel erger beproevingen te doorstaan hebben?

Influenza heeft een, zekere verwantschap met oorlog. Zij veroorzaakt den oorlog wel niet, maar maakt ons wel zoo erg van streek.

Zou de oorlog niet evenzeer als de influenza een bacil tot aansteker hebben? ! Lijkt mij heel verdedigbaar dit te veronderstellen. Cholera = kommbacil, Influenza = uitroepsteenbacil, Oorlog = vraagtekenbacil.

Wij nemen terwijl wij thuis in bed liggen de vrees van den oorlog nog veel meer in ons op. Wat heel wat zeggen wil. Wanneer we zóó ziek zijn, met influenza behebt, dan schijnt het ons toe of niemand ooit winnen zal.

Alles is oorlog. De wereld is heelemaal oorlog en schijnt er voor geschapen, tot in der eeuwigheid. Alles is verloren. Niets kan het kwade weer goed maken. En zoo voort, en zoo voort!

Influenza-gedachten, zij gaan over naar gelang de genezing nader komt. Dan is er ook weer meer hoop op overwinning voor de partij, die je sympathien heeft.

De influenza laat 't ééne slachtoffer los, die haalt weer adem.... 't volgende slachtoffer is dan al in den greep van het duivelsch, vreeselijk monster!!

Dit is een korte omschrijving van het woord besmettelijk, welke op literaire waarde aanspraak maakt.